

Välkommen till vår församlingskyrka, St Mary the Virgin (Jungfru Marie kyrka), den största kyrkan i landskapet Essex. Den har en total längd av 55.8 m (183 fot). Höjden på tornet och spiran är tillsammans 58.8 m (193 fot).

Östsaxarna, som gav namn åt landskapet Essex, var hedningar men efter att St Cedd på 800-talet hade kristnat dem, fanns det säkerligen en saxisk träkyrka här på platsen. En stor normandisk stenkyrka, som fanns här 1130, byggdes om i den gotiska stilen (Decorated) mellan åren 1250 och 1258. En övergripande ombyggnad i Perpendikularstilen (sengotisk stil med längre lodräta linjer) påbörjades omkring år 1450 och den nuvarande kyrkan intar en särställning, arkitektoniskt sett, bland församlingskyrkor i England. Spiran är emellertid modernare, den byggdes 1832 samtidigt som den övre delen av tornet renoverades efter ritningar av Rickman och Hutchinson.

Nä ni kommer in i kyrkan, stanna upp och beundra det magnifika långskeppet, som är imponerande i längd och mer än 15 m högt (50 fot). Det är ett av de bästa arbetena som gjorts i Perpendikularstilen och ansvarig för byggnadsarbetet var John Wastell, en av de mest betydelsefulla kyrkbyggarna på 1400-talet. Strumpebandsordens fana, som tillhört Richard Austen, Lord Butler i Saffron Walden KG CH (1902-82), hänger i den västra delen av långskeppet. Den hängde tidigare över Lord Butlers stol i St George-kapellet i Windsor.

Staden har delvis fått sitt namn från saffronkrokusen (*crocus sativus*) som odlades i stor mängd i trakten i över 400 år fram till i slutet av 1700-talet. I långskeppets tak ser man exempel på denna krokus jämte emblem från en mängd välkända familjer av släkten Tudor vilka skänkt mycket pengar till kyrkan. För att noggrannare kunna studera utsmyckningarna på långskeppets valvbågar och taksparrar behöver man en kikare.

Över tornvalvet finns de Royal Arms, som man beordrade skulle sättas upp i kyrkoma år 1660. Tomet innehåller en fin uppsättning av 12 klockor, ett av de största klockspelen i Essex. År 1798 göts åtta av

klockorna av metall från en tidigare uppsättning klockor. De övriga sattes upp 1914. Saffron Waldens flörening för ringare är en av de äldsta i landet.

Gå till vänster i det norra sidoskeppet – dörren som leder till den norra portalen (nu sakristia) tros vara 500 år gammal. Speciellt amerikanska besökare brukar vara intresserade av mässings-plaketten på norra väggen. Den är ett minnesmärke över George Minott, en av grundarna till Dorchester i Massachusetts.

De konstrika men något förstörda baldakinerna, som kröner de 9 minnestavlorna på väggen, är från 1200-talets gotiska kyrka. Dessa minnestavlor är allt man lyckats bevara genom år-hundradena. Fönstret längst åt öster är ett minnesmärke över Thomas Frye, organist i kyrkan år 1820-84. Han var endast 8 år gammal då han utnämndes efter en tävlan bland många sökande!

Gå upp för trapporna in i norra kapellet, som byggdes om ca 1526. Den enkla marmorgraven tillhör John Leche, kyrkoherde från 1489 till sin död 1521. Han och hans syster Dame Johane Bradbury var generösa donatorer till kyrkan. Målningen ovanför altaret skänktes till kyrkan av den förste Lord Braybrooke 1793. Det är 200 år gammal kopia av Peter av Correggios berömda 1500-talsmålning "Madonnan och barnet tillsammans med St Jeronimus". Originalen finns i museet i Parma.

Enligt traditionen fördes taket till koret från St Gregorius kyrka i Sudbury i Suffolk av Thomas Audley. Pelarna i koret är från 1200-talet. Korskranket och läktaren skänktes till kyrkan 1924 och de imponerande korskulpturerna tillkom 1951, samma år som orgelbordet placerades på läktaren. Orgeln, som är från 1824, byggdes om helt och gjordes större 1971-72 och är nu helt jämförbar med de bästa katedralorglarna.

Ett speciellt kännetecken (och fortfarande en raritet i detta land) kan ses från det södra sidoskeppet. Det är piporna till Trompeta Real (de kungliga trumpeterna) vilka pekar mot långskeppet.

Gå genom skranket in i södra kapellet till Lord Chancellor Audleys grav i svart belgiskt skiffer. Audley lät själv bygga detta kapell. Lägg, på väg tillbaka, märke till de moderna statyerna i södra sidoskeppet. De föreställer Jungfru Maria (som kyrkan är helgad åt) och St James den store (skyddshelgon åt Walden Abbey och åt resande). Dessa statyer tillkom 1920.

The Guild of the Holy Trinity (Den heliga treenighetens gille), en föregångare till stadsfullmäktige, hade sina möten i Muniments room (arkivet) ovanför den södra portalen.

Den åttkantiga dopfunten, från sent 1400-tal, har ett modernt yttre av utskuren ek.

Glaset i den medaljong som finns i det stora västra fönstret är det enda som finns kvar sedan tiden före reformationen och det sägs att bilden liknar drottning Margaret av Anjou. Fönstret klarade inbördeskriget då Cromwells något upproriska armé enligt hörsägen använde kyrkan som möteslokal.

Guideböcker och vykort över kyrkan finns i den västra delen och där finns också Församlingsbladet och ett urval böcker och småskrifter.

Kyrkan är nu i bra skick efter att ha genomgått genomgripande reparationer under många år. Kostnaderna för underhåll och skötsel av en byggnad i denna storiék är dock enorma och vi är tacksamma för alla bidrag. Lägg dem i det blå skrinet.

Vi hoppas att ni har uppskattat besöket i St Mary's. Tider för våra gudstjänster finns på anslagstavlan och vi önskar er varmt välkomna att delta i gudstjänstlivet i kyrkan närhelst ni kan. Tills dess önskar vi er en trygg resa hem.

Walk Around Guide
Swedish

Summer 2018

Jungfru Marie Kyrka

i

Saffron Walden

En besöksguide